

คู่มือการจัดการความรู้
(ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙)
ความรู้ด้านกฎหมายและระเบียบ

เรื่อง
ความรู้เกี่ยวกับการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย

ของสำนักกฎหมาย
สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

สารบัญ

	หน้า
๑. วัตถุประสงค์ของการจัดทำคู่มือ	๑
๒. ระบบติดตามประเมินผล	๑
๓. เนื้อหาเกี่ยวกับการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย	๑
๔. กฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง	๗
๕. รายชื่อผู้จัดทำ	๗

(ก) พัฒนาระบบฐานข้อมูลกฎหมายของรัฐโดยใช้เทคโนโลยีต่างๆ เพื่อให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลกฎหมายได้สะดวก และสามารถเข้าใจเนื้อหาสาระของกฎหมายได้ง่าย

(ค) จัดให้มีกลไกช่วยเหลือประชาชนในการจัดทำและเสนอร่างกฎหมาย”

๑.๒. พระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒

หมวด ๕ การประเมินผลสัมฤทธิ์ มาตรา ๒๘ - มาตรา ๓๕

๒. หลักการและเหตุผล

ปัจจุบันประเทศไทยมีกฎหมายที่ใช้บังคับในการบริหารราชการแผ่นดินเป็นจำนวนมาก ทั้งกฎหมายระดับประมวลกฎหมาย พระราชบัญญัติ และกฎหมายลำดับรองที่ออกโดยฝ่ายบริหาร อาทิ พระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งที่มีผลเป็นการทั่วไป เพื่อใช้กฎหมายเป็นเครื่องมือในการปฏิบัติงานและให้บริการสาธารณะแก่ประชาชน โดยพระราชบัญญัติแต่ละฉบับจะกำหนดให้ฝ่ายบริหารออกกฎหมายลำดับรองได้เป็นจำนวนมาก แต่ละฉบับที่ออกมาจึงมีหน้าที่และอำนาจ และภารกิจที่อาจซ้ำซ้อนกับกฎหมายฉบับอื่น นอกจากนี้กฎหมายที่ออกมามีผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของประชาชนเพื่อประโยชน์ในการบริหารราชการโดยรวม ซึ่งแม้จะมีความเหมาะสมในช่วงเวลาที่ใช้บังคับ หากเมื่อเวลาผ่านไป บทบัญญัติของกฎหมายนั้น อาจไม่เหมาะสมกับสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปตามความเจริญเติบโตของบ้านเมือง จำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้น การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ ๆ ตลอดจนการติดต่อสื่อสารเป็นแบบดิจิทัลที่สามารถติดต่อสื่อสารทั่วโลกได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว กฎหมายจึงเกิดความล้าหลังที่กลายเป็นการสร้างภาระหรือลดทอนสิทธิเสรีภาพของประชาชนได้ นำไปสู่การไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย เกิดความเหลื่อมล้ำหรือสร้างความไม่เป็นธรรม ในสังคม ในที่สุดจึงกลายเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศ ส่งผลกระทบต่อศักยภาพของประเทศในการแข่งขัน ในเวทีโลกด้านต่าง ๆ การทำให้กฎหมายมีความทันสมัยทันต่อเหตุการณ์ บทบัญญัติของกฎหมายมีความชัดเจน มีความสอดคล้องกับความต้องการที่แท้จริงของสังคม ไม่เป็นการจำกัดสิทธิเสรีภาพหรือสร้างภาระแก่ประชาชนมากเกินไป และมีความเหมาะสมกับบริบทของสังคมที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา จึงเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญยิ่ง เพราะกฎหมายจะเป็นเครื่องมือที่หน่วยงานของรัฐใช้บริหารราชการในการพัฒนาประเทศด้านต่าง ๆ ให้เกิดผลเป็นรูปธรรมอย่างชัดเจน จึงจำเป็นที่ต้องศึกษากฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน ว่าบทบัญญัติของกฎหมายเป็นการจำกัดสิทธิเสรีภาพหรือการประกอบอาชีพของประชาชนโดยไม่สมควร หรือก่อให้เกิดภาระแก่การประกอบอาชีพของประชาชนโดยไม่จำเป็นหรือไม่ มีความสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลหรือการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม การเมือง หรือการบริหารราชการหรือไม่ เพียงใด จึงควรที่ต้องมีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายว่าได้ผลตรงตามวัตถุประสงค์ของการตรากฎหมายนั้นมากน้อยเพียงใด กฎหมายมีความคุ้มค่ากับภาระที่เกิดแก่รัฐหรือประชาชนหรือไม่ หรือมีผลกระทบอื่นอันก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่ประชาชนหรือไม่ เพื่อการพัฒนากฎหมายด้านการเกษตรให้มีความทันสมัยมีกลไกทางกฎหมายในการพัฒนาการเกษตรหรือเศรษฐกิจการเกษตรที่จะส่งผลเป็นการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม การเมือง หรือการบริหารราชการแผ่นดินของประเทศโดยรวม และเพื่อตอบสนองต่อการปฏิรูปประเทศด้านกฎหมาย อันเป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐

๓. ความมุ่งหมายของการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย

๑) การมีกฎหมายเพียงเท่าที่จำเป็น

๒) การพัฒนากฎหมายให้สอดคล้องกับหลักสากลและพันธกรณีระหว่างประเทศ

- ๓) การลดความซ้ำซ้อนและขัดแย้งกันของกฎหมาย
- ๔) การลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมในสังคม
- ๕) การเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

๔. กฎหมายที่ต้องประเมินผลสัมฤทธิ์

พระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย

พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๓ มาตรา ๒๘

- ๑) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
- ๒) พระราชบัญญัติ
- ๓) พระราชกำหนด
- ๔) ประกาศหรือคำสั่งบรรดาที่มีผลบังคับเช่นเดียวกับกฎหมายด้วย

๕. กฎหมายที่ไม่ต้องประเมินผลสัมฤทธิ์

พระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย

พ.ศ. ๒๕๖๒

มาตรา ๒๙ บทบัญญัติในหมวดนี้ไม่ใช้บังคับแก่กฎหมาย ดังต่อไปนี้

- (๑) กฎหมายที่มีผลใช้บังคับเฉพาะระยะเวลาหนึ่งและระยะเวลานั้นได้ล่วงพ้นไปแล้ว
- (๒) กฎหมายที่บัญญัติให้ดำเนินการอย่างไรอย่างหนึ่งและได้มีการดำเนินการตามกฎหมายนั้นแล้ว เช่น กฎหมายให้ใช้ประมวลกฎหมาย กฎหมายเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ กฎหมายโอนกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สิน กฎหมายจัดตั้งศาล กฎหมายจัดตั้งจังหวัด กฎหมายเกี่ยวกับการออกเหรียญ ธนบัตร หรือเครื่องราชอิสริยาภรณ์ กฎหมายกำหนดยศ กฎหมายกำหนดวิทยฐานะ
- (๓) กฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม หรือการจัดตั้งหรือการจัดองค์กรของหน่วยงานของรัฐเฉพาะที่ไม่มีผลกระทบต่อประชาชน
- (๔) กฎหมายที่กำหนดลักษณะของเครื่องแสดงวิทยฐานะ เครื่องหมาย หรือเครื่องแบบ เช่น กฎหมายกำหนดครุฑวิทยฐานะ กฎหมายกำหนดเครื่องหมายราชการ กฎหมายกำหนดเครื่องแบบ
- (๕) ประมวลกฎหมาย
- (๖) กฎหมายอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

๖. เหตุแห่งการประเมินผลสัมฤทธิ์

พระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย

พ.ศ. ๒๕๖๒

มาตรา ๓๔ การประเมินผลสัมฤทธิ์ให้กระทำอย่างน้อยทุกห้าปีนับแต่วันที่กฎหมายนั้นมีผลใช้บังคับ หรือทุกรอบระยะเวลาอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง หรือเมื่อมีกรณีใดกรณีหนึ่ง ดังต่อไปนี้

- (๑) ได้รับหนังสือร้องเรียนหรือข้อเสนอแนะจากองค์กรที่เกี่ยวข้องหรือจากประชาชน และหน่วยงานของรัฐผู้รับผิดชอบการประเมินผลสัมฤทธิ์ เห็นว่าข้อร้องเรียนหรือข้อเสนอแนะนั้นมีเหตุผลอันสมควร
- (๒) ได้รับข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการพัฒนากฎหมาย
- (๓) กรณีอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

๗. หลักการสำคัญในการประเมินผลสัมฤทธิ์

๗.๑ การรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง

พระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย

พ.ศ. ๒๕๖๒

มาตรา ๑๓ ให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบกลาง และจะใช้วิธีการอย่างหนึ่งหรือหลายวิธีดังต่อไปนี้ด้วยก็ได้

- (๑) การรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของหน่วยงานของรัฐนั้น
- (๒) การจัดประชุมรับฟังความคิดเห็น
- (๓) การสัมภาษณ์ หรือการเชิญให้เข้าร่วมชี้แจงหรือแสดงความคิดเห็น
- (๔) การสำรวจความคิดเห็น
- (๕) วิธีการอื่นใดที่หน่วยงานของรัฐเห็นว่าเหมาะสม

มาตรา ๓๑ ในการประเมินผลสัมฤทธิ์ต้องดำเนินการโดยรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง และพิจารณาให้สอดคล้องกับหลักการตามหมวด ๑ บททั่วไป และหมวด ๓ การตรวจสอบเนื้อหาของร่างกฎหมาย รวมทั้งต้องคำนึงถึงเรื่องดังต่อไปนี้

- (๑) ความได้สัดส่วนระหว่างประโยชน์ที่ได้รับจากการบรรลุตามวัตถุประสงค์ของกฎหมาย เทียบกับภาระของประชาชนและทรัพยากรที่ใช้ในการบังคับการตามกฎหมาย
- (๒) สถิติการดำเนินคดีและการลงโทษอาญาตามกฎหมาย
- (๓) ความสอดคล้องหรือการอนุวัติการตามพันธกรณีระหว่างประเทศที่ประเทศไทยต้องปฏิบัติตาม ภายใต้บังคับกฎหมายระหว่างประเทศ
- (๔) เรื่องอื่นตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

๗.๒ การตรวจสอบเนื้อหา

มาตรา ๓๑ ในการประเมินผลสัมฤทธิ์ต้องดำเนินการโดยรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง และพิจารณาให้สอดคล้องกับหลักการตามหมวด ๑ บททั่วไป และหมวด ๓ การตรวจสอบเนื้อหาของ ร่างกฎหมาย...

มาตรา ๒๑ หน่วยงานของรัฐต้องตรวจสอบและพิจารณาจัดทำร่างกฎหมายให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

๗.๒.๑ การใช้ระบบอนุญาตในกฎหมาย

มาตรา ๒๑ (๕) ไม่ใช้ระบบอนุญาต เว้นแต่มีเหตุจำเป็นเพื่อรักษาประโยชน์ของประเทศชาติ หรือประชาชน หรือมีกรณีจำเป็นอันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ ทั้งนี้ ในกรณีที่จำเป็นต้องมีระบบอนุญาต การกำหนดระยะเวลาหรือขั้นตอนในการพิจารณายื่นคำขออนุญาตดำเนินการต่าง ๆ ต้องคำนึงถึงหลักการและสาระสำคัญของกฎหมายเกี่ยวกับการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ

๗.๒.๒ การใช้ระบบคณะกรรมการในกฎหมาย

มาตรา ๒๑ (๖) ไม่ใช้ระบบคณะกรรมการ เว้นแต่เพื่อกำหนดนโยบาย หรือกำกับ หรือกำหนดหลักเกณฑ์ หรือเพื่อการ อื่นที่จำเป็น ทั้งนี้ ในกรณีที่นาระบบคณะกรรมการมาใช้ ให้ระบุให้ชัดเจนด้วยว่ามติของคณะกรรมการผูกพันหน่วยงานที่มีผู้แทนเป็นกรรมการโดยตำแหน่งด้วย

๗.๒.๓ การกำหนดให้เจ้าหน้าที่มีดุลพินิจในการออกคำสั่งทางปกครองหรือดำเนิน

กิจกรรมทางปกครอง

มาตรา ๒๑ (๗) การมีบทบัญญัติให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีดุลพินิจในการออกคำสั่งทางปกครองหรือดำเนินกิจการทางปกครอง ให้กระทำได้เท่าที่จำเป็น ทั้งนี้ ในกรณีที่กำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีดุลพินิจ ให้กำหนดหลักเกณฑ์การใช้ดุลพินิจและระยะเวลาในการดำเนินการตามขั้นตอนต่างๆ ที่เป็นสาระสำคัญไว้ในร่างกฎหมายให้ชัดเจน

๗.๒.๔ การกำหนดโทษอาญา

มาตรา ๒๑ (๘) การกำหนดโทษอาญาสำหรับการกระทำความผิดใด ให้คำนึงถึงหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(ก) การกระชานั้นต้องกระทบต่อความมั่นคงหรือความปลอดภัยของประเทศ ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างร้ายแรง หรือมีผลกระทบต่อส่วนรวม

(ข) เป็นกรณีที่ไม่สามารถใช้มาตรการอื่นใดเพื่อบังคับใช้กฎหมายอย่างได้ผลและมีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะให้ประชาชนปฏิบัติตามกฎหมายได้

๗.๓ การวิเคราะห์ผลกระทบจากการบังคับใช้กฎหมาย

๘. การประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย

พระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย

พ.ศ. ๒๕๖๒

๑) มาตรา ๓๓ ให้ผู้รักษาการตามกฎหมายหรือนายกรัฐมนตรีประกาศรายชื่อกฎหมายและหน่วยงานของรัฐ ที่รับผิดชอบการประเมินผลสัมฤทธิ์ตามมาตรา ๓๒ ไว้ในระบบกลางภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่กฎหมายนั้นมีผลใช้บังคับ

๒) มาตรา ๓๕ ในการประเมินผลสัมฤทธิ์ ให้หน่วยงานของรัฐกระทำตามแนวทางที่คณะกรรมการพัฒนากฎหมายกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี และแจ้งผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ไว้ในระบบกลาง

๓) ดำเนินการตามแนวทางการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายที่คณะกรรมการพัฒนากฎหมาย โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีกำหนด

ข้อ ๒ กฎหมายใดมีผู้รักษาการตามกฎหมายร่วมกันหลายคน การกำหนดหน่วยงานผู้รับผิดชอบการประเมินผลสัมฤทธิ์ให้กระทำโดยการปรึกษาร่วมกัน ในกรณีที่ตกลงกันไม่ได้ให้เสนอนายกรัฐมนตรีวินิจฉัยโดยนายกรัฐมนตรีจะขอให้คณะกรรมการพัฒนากฎหมายเสนอความเห็นเพื่อประกอบการวินิจฉัยก็ได้

ข้อ ๔ การประเมินผลสัมฤทธิ์ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จไม่ช้ากว่าหนึ่งปีนับแต่มีเหตุที่ต้องประเมินผลสัมฤทธิ์ โดยให้ประเมินว่าการบังคับใช้กฎหมายได้ผลตรงตามวัตถุประสงค์ของการตรากฎหมายนั้นมากน้อยเพียงใด คู่มีค่ากับภาระที่เกิดขึ้นแก่รัฐและประชาชนหรือไม่ หรือมีผลกระทบอื่นอันก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่ประชาชนหรือไม่ เพียงใด ทั้งนี้ เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ดังต่อไปนี้

(๑) การมีกฎหมายเพียงเท่าที่จำเป็น โดยยกเลิกหรือปรับปรุงกฎหมายที่หมดความจำเป็นล้ำสมัยหรือไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ หรือที่เป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิต หรือการประกอบอาชีพเพื่อไม่ให้เป็นการก่อกวนประชาชน

(๒) การพัฒนากฎหมายให้สอดคล้องกับหลักสากลและพันธกรณีระหว่างประเทศ

(๓) การลดความซ้ำซ้อนและขัดแย้งกันของกฎหมาย

(๔) การลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมในสังคม

(๕) การเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

ข้อ ๕ การรับฟังความคิดเห็นประกอบการประเมินผลสัมฤทธิ์อย่างน้อยต้องดำเนินการเพื่อให้ได้ข้อมูลหรือความคิดเห็นจากผู้ซึ่งมีสิทธิหรือหน้าที่หรือได้รับผลกระทบที่เกิดจากการบังคับใช้กฎหมาย รวมทั้งหน่วยงาน ที่ปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายให้หน่วยงานดำเนินการรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบกลาง และจะใช้วิธีการอย่างหนึ่งหรือหลายวิธีดังต่อไปนี้ด้วยก็ได้

- (๑) การรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของหน่วยงานนั้น
- (๒) การจัดประชุมรับฟังความคิดเห็น
- (๓) การสัมภาษณ์ หรือการเชิญให้เข้าร่วมชี้แจงหรือแสดงความคิดเห็น
- (๔) การสำรวจความคิดเห็น
- (๕) วิธีการอื่นใดที่หน่วยงานเห็นว่าเหมาะสม

ข้อ ๖ ในการรับฟังความคิดเห็นให้หน่วยงานประกาศวิธีการรับฟังความคิดเห็น ระยะเวลาเริ่มต้นและสิ้นสุดในการรับฟังความคิดเห็น รวมทั้งข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็นซึ่งอย่างน้อยต้องครอบคลุมประเด็น ดังต่อไปนี้

- (๑) วัตถุประสงค์ของการมีกฎหมาย
- (๒) มาตรการสำคัญของกฎหมายที่กำหนดขึ้นเพื่อแก้ไขปัญหา
- (๓) ประโยชน์ที่คาดว่าจะประชาชนจะได้รับจากการมีกฎหมาย
- (๔) ปัญหาและอุปสรรคในการบังคับใช้กฎหมาย สถิติการดำเนินคดีและการลงโทษตามกฎหมาย

การดำเนินการรับฟังความคิดเห็นนอกจากที่กำหนดไว้ในแนวทางนี้ให้นำหลักเกณฑ์หรือคำแนะนำเกี่ยวกับการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการจัดทำร่างกฎหมายมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๗ การประเมินผลสัมฤทธิ์ต้องดำเนินการอย่างรอบด้านและเป็นระบบ โดยพิจารณาผลสัมฤทธิ์ตั้งแต่วันที่กฎหมายมีผลใช้บังคับหรือวันที่มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ครั้งก่อน จนถึงวันที่มีเหตุต้องประเมินผลสัมฤทธิ์ครั้งนี้ ในกรณีที่กฎหมายใดมีรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายต้องนำรายงานนั้นมาประกอบการพิจารณาด้วย

ข้อ ๘ ให้หน่วยงานจัดทำรายงานการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายตามแบบแนบท้าย ๑ ในกรณีที่หน่วยงานประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎเป็นการเฉพาะ ให้จัดทำรายงานการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎตามแบบแนบท้าย ๒

ในการจัดทำรายงานให้ใช้ภาษาที่เข้าใจได้ง่าย กระชับ ครบถ้วน และตรงประเด็น ทั้งนี้ หน่วยงานต้องระบุข้อมูลสถิติ หรือข้อเท็จจริงที่ชัดเจนและตรวจสอบได้ประกอบการให้เหตุผลในการประเมินไว้ด้วย

๙. สรุปผลการประเมินผลสัมฤทธิ์

พระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒

มาตรา ๓๕ วรรคสอง เมื่อปรากฏจากผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ว่า กฎหมายใดมิได้ก่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามวัตถุประสงค์ของการตรากฎหมายนั้น หรือไม่คุ้มค่ากับภาระที่เกิดขึ้นแก่รัฐหรือประชาชน หรือมีผลกระทบอื่นอันก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่ประชาชนอย่างร้ายแรง ให้หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบดำเนินการเพื่อให้มีการยกเลิกปรับปรุง หรือแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายนั้นโดยทันที

สรุปขั้นตอนการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย

๑. ผู้รักษาการตามกฎหมายประกาศหน่วยงานที่รับผิดชอบการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายไว้ในระบบกลาง

๒. รับฟังความคิดเห็นผ่านระบบกลางโดยประกาศวิธีการ ระยะเวลาเริ่มต้นและระยะเวลาสิ้นสุดการรับฟังความคิดเห็น

๓. ประเมินผลที่เกิดจากการบังคับใช้กฎหมายให้แล้วเสร็จภายใน ๑ ปี

๔. จัดทำแบบประเมินผล รายงานการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายให้ผู้รักษาการตามกฎหมายทราบ

๔. กฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง

๑. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐

๒. พระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒

๓. กฎกระทรวงกำหนดกรอบระยะเวลาการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒

๔. แนวทางการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย

๕. คำแนะนำของคณะกรรมการพัฒนากฎหมาย เรื่อง การรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องประกอบการจัดทำร่างกฎหมาย

๕. รายชื่อผู้จัดทำ

๑. นางสาวรมิดา ฮกเจริญ

นิติกรชำนาญการพิเศษ
